

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De s[an]cto Blasio marty. ser. xxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

De beato Blasio martyre

deum in corpore vestro. j. *Coz. vj.* Tunc
portatur christus a nobis: quoniam amore fu-
gimur peccatis: et operamur bona.

In festo sancti Blasij mar-
tyris. Sermo. xxiii.

Granum frum-

menti cadens in terra mortuum
Jo. ij. Pro fundamento ser-
monis quod est de sancto Blasio quod suis excellen-
tibus bonis operationibus granum frumenti vo-
cari meruit: ostendit theologicis questio-
nibus. Queritur: utrum facilius sit alicui operari
bonum quam malum: ut merito ad sancti Blasij
similitudinem possit granum frumenti vocari.
Arguitur quod non: facilius est operari aliquid ad
quod homo prius est sine muliere: sed homo
est prius ad malum sine muliere: ut patet
Gene. ij. Sensus et cogitatio cordis hu-
mani prius sunt ad malum ab adolescentia
sua. sequitur. In oppositum res tamen est facilius
ad operandum quam homo ad illam rem
magis naturalis est quam ad illam rem ad quam
non est naturalis: sed homo magis natu-
ralis ad bonum quam ad malum: ut habetur
Matth. ij. Iugum enim meum suave est
et onus meum leve. igitur non est facilius
alicui operari bonum quam malum: et sic que-
stio manet pro utraque parte dubia. Ad
questionem respondendum est finem doctores
quod homo potest considerari esse in duplici statu.

Primo in statu peccati

Secundo in statu ignorantie.

Primo homo potest considerari in statu
peccati: et sic ad dubium dicitur quod facilius
est alicui homini operari malum quam
bonum: quod patet. nam ait Aristoteles. v.
Ethic. Virtus et bonum versantur circa difficile:
difficile est ita inuare: et sic de alijs.
Matth. vij. Lata et spaciosa est via que ducit
ad perditionem. Aristoteles. ij. Ethic. malum
est facile: bonum vero difficile. Bona. in
ij. sententia. distictio. xxix. virtus dicitur de bono
et difficili. Lactantius. in libro de beata vita.
Bonorum natura in arduo posita est.
Virg. vij. eneidos. Facilis est descendere averti.
Et sic de tali statu intelligitur argumen-
tum. Secundus est status innocentie. et
sic ad dubium dicitur quod facilius est operari

bonum quam malum: et huiusmodi rationes.

Prima dicitur ratio delectationis.

Secunda dicitur ratio inclinationis.

Tertia dicitur ratio incitationis.

Quarta dicitur ratio promissionis.

Prima igitur dicitur ratio delectationis
una res tanto est facilis ad observandum
quanto quod per illam consequitur delectationem
quod ait Aristoteles. vj. Ethic. Homo naturaliter fu-
git triste et appetit delectabile: sed homo per
operationem boni consequitur delectationem.
Aristoteles. ix. Ethic. virtuosorum beatissima est
vita. Paulus ad *Cor. j.* Gloria nostra hec est
stimulatio conscientie nostre. Ambrosius. nihil amara-
tibus durum est. Seneca. in libro de morte.
Spes premij solatio fit laboris. Iunonia.
lib. j. satyra. iij. Nemo malus felix. sequitur.

Secunda dicitur ratio inclinationis: res enim tan-
to est facilis ad operandum quanto est natura-
lis: sed boni operatio est naturalis. Theophrastus. j.
pre. q. lxxij. arti. ij. Peccatum est contra homi-
nis naturam in quantum est contra ordinem rationis.
sequitur. Tertia dicitur ratio incitationis: glori-
lud est facilius ad operandum ad quod per
plures incitationes quis incitatur: sed per
plures incitationes homo incitatur ad ope-
randum bonum. Apocalypsis. iij. Ego sto ad ostium
et pulso. Thomam. duo precepta reduci
cuncta deo principalia: scilicet dilectio de-
i et proximi: ad que observanda natura cogit
se de petitis. here. Bene facienti bene faci-
cere debemus: a quo benefactore habemus?
et hoc bene operando. Scorus in prologo
primi sententiarum. ait: Quid rationabilis
quam deum super omnia diligere: et primum
sicut seipsum ad quod faciendum natura
nos incitat. sequitur. Quarta ratio prom-
issionis: promittitur nobis premium eter-
num: que promissio nos incitat ad bonum ope-
randum: sequitur. Simus igitur in statu
gratie: ut facilius operemur bonum: et su-
mus vocati granum frumenti: ut sanctus
Blasius iuxta *psalmum* 118. Thema est respon-
sio ad questionem qua aliquis querenti quod
fuit iste sanctus Blasius et quod condictione: re-
sponderet Thema. Granum frumentum est et
taui i beato Blasio quingens virtutes et ex-
cellencias. iuxta *psalmum* 138. themam que sunt quingens
Prima est humilitas virtuosa: quod gra-
num et non palea.

Secunda est sublimitas gratiosa: quod fru-

mentis: et non hordei.

Tertia aduersitas rigorosa: quia cadēs
sē de dignitate.

Quarta acerbitas dolorosa: quia in terra
sē per tormēta.

Quinta felicitas preciosa vel gloriosa:
quia mortuū.

¶ Quantū ad p̄mū rē. Humilitas viri
tuosa. Nota duplicē humilitatē. s. viri
tuosam et virtuosam. Virtuosā est quādo
homo cogitās magnitudinē dei et parū
tātē sui: quia vno pulce vlt̄ musca turbat̄ rē.
hūiliat se in p̄spectu dei: et hoc placet deo.
Humiliamini in p̄spectu dei rē. nō dicit
hōim. Jaco. iij. Scd̄a humilitas est vi
tuosa: quia extra videt̄ humilis: sed intus est
sup̄b et pomposus rē. Est q̄ nequiter se
humiliat: et interiora ei⁹ plena sunt dolo.
Eccl̄i. xij. Augu. Perfacile est velum an
te oculos portare viles vestes habere / de
missio capite incedere, sed verū humilē pa
tētia p̄bat in iurie. Itē Grego. in. j. dial.
Qualis q̄q̄ ap̄d se lateat p̄melia illa
ta p̄bat. Humilitas beati Blasij fuit vir
tuosa. Dic quō faciebat magnā p̄niam. et
exterius abscondēbat p̄pter piculum vane
gl̄ie rē. et tū deus manifestabat ei⁹ humi
litate et sanctitate p̄ miracula rē. Jo. Jā
co. iij. Humiliamini in p̄spectu dei vt vos
exaltet rē. Nō p̄t ciuitas abscondi supra
montē posita. Matt. v. Secus de hypo
crita rē. Gaudii hypocrite adinstar pun
cti. Job. xx. Ista humilitas notat̄ euz d̄r.
Grana nō palea: q̄ significat sup̄bos du
plici rōne. Prima: quia agit̄ vtro. Scd̄a
quia sup̄eminet: granū aut̄ subtrus. Vñ apo
stolus. qd̄ futurū est seminas: sed nudum
granū. j. Cor. xv. nudū. s. a vanitatibz. Jo
deus exaltabat ip̄m p̄ miracula. Dic m̄
raculū de puero filio vidue curato: in cu
lus gutture spina piscis trā suerā ip̄z sus
focabat rē. Jo. d̄o patētes in gutture inuo
cāt beati Blasii: et b̄dicit panis et vi
nū rē. Et significat illud. Vis q̄ se humiliat
sē in humilitate p̄tuosa exaltabit. Luce.
xviii. ¶ Dico scd̄o rē. sublimitas gratio
sa: quia fuit ep̄s ciuitatis Sebastie. Jo. d̄o
frumētū: q̄. s. inter alia grana est melius
Jo. d̄o p̄ ip̄m signant̄ plati q̄ in p̄p̄o sūt ma
iores et meliores. Aurotras. Quid bo
nū eius. s. p̄p̄i d̄r̄iant: et qd̄ pulchrū ei⁹ nūq̄

si frumētū electorū. i. platorū. Sach. ix. Dīc
quō fuit p̄mor⁹ rē. sed ip̄e renitebat fies.
Rō: quia cognoscebat onus: et q̄ tenent̄ pla
ti reddere rōnem deo. Iudiciū durissimū
bis q̄ p̄sunt fier. ex quo em̄ p̄cedit̄ misericōdia
Potētes aut̄ potēter tormēta patiet̄. Sa
piē. vij. Tria iudicia fiunt plato in morte.
Primū quō intrauit: an p̄ portā sine simo
nia rē. Qui nō intrat p̄ ostiū: hic fur est et
latro. Joā. x. Debet ergo inui⁹ p̄moueri
Nec quisq̄ sibi sumat ho. s. q̄ vo. a deo tā
q̄ Aaron. Heb. v. Et istū iudiciū est dur
rū. Scd̄m iudiciū quō vixerit in seip̄s: et
de redditibz / s. seutiferis / et equis: et h̄mōi
quō expenderit: quia debet̄ facere tres par
tes. et istud est durius. Quattuor partes
debet̄ fieri de redditibz ep̄atū. Vñ Au
gu. ep̄us angloz. xij. q. ij. Vos est aplice
sedis ordinato episcopo p̄cepta tradere
s. oī stipēdio quod accidit quattuor debe
ant fieri portiones. Una vīz episcopo et fa
mille ei⁹ p̄pter hospitalitatē atq̄ suscepti
ones. Alia clero. Tertia p̄o pauperibus.
Quarta ecclesijs reparandis. Ad idem est
tertius cadē. q. de redditibz rē. Concessio.
Tertū iudiciū: quō gubernauerūt anī
mas sibi cōmissas. Est istud durissimū.
Regit̄ in quodā libro q̄ demones q̄busdā
platis Sicilie negligētibz q̄ndaz litteras
miserūt in hunc modum. Principes tene
braz p̄ncipibz ecclesijs salutem. Gras vo
bis referimus: quia quod vobis cōmissi: tot
sunt nobis missi. Dicit̄ quō beatus Blas
ius: licz ep̄s: tamē nō dimisit̄ statum hu
militatis sue. sed magis humiliabat se: iu
ra illud. Quāto magnus es humiliā te
in oibz rē. et idō nec deus sibi abstulit gra
tiā miraculoz. Dicit̄ miraculū de porcel
lo capto a lupo rē. Hora hic duo. Primo
virtutē Blasij cui lup⁹ obeduit. Ratio
quia ip̄e erat obediēs deo rē. sicut Adā an
te peccatū habebat dñūm sup̄ bestias et
aues: et obediebāt ei. sed post peccatū rē
bellauerūt rē. Scd̄o no. duritia hominū.
Lupus em̄ ad p̄ceptū Blasij restituit fur
tum. et hoies ad p̄ceptū dei nō restitunt
furta: ysuras rē. cum non dimittat p̄ctū
nisi restituat ablatum. ¶ Dico tertio rē.
Aduersitas rigorosa: cum d̄r. Ladens. s.
de dignitate ep̄ali. Dic quō tpe p̄secutio
nis fuit delect⁹ de ep̄atu. Et ip̄e exul ep̄i
E ij

In festo sancte Agathe

tist in deserto: ubi in quadā spelūca vixit
in magna pnia zc. z poterat dicere. Im-
pulsus euertus sum vt caderē z dñs iulce-
pit me. s. in deserto zc. Dic quō aues dese-
rebāt sibi victū zc. Moralt fuitamus deo
z pvidebit nobis. Querite pñū regnum
dei: z hec oia adiciēt vobis. **Hat. vi.**
Nota exēplū de Helia z de Daniele i la-
cu leonū. Sed hodie ita vixit hoies qd
miz. quō inveniūt aquā in fontibz zc. Sz
de illis qd cū timore vixit de seipura. Di-
uites eguerūt elurierūt. inq. aut do. non
mi. omni bono. **Ido chīs.** Nolite solliciti
esse di. qd mandu. aut qd bi. aut qd operi-
mur: Scit em pater vester: qd his omibz
indī. **Hat. vi.** Itē dic quō sanabat aues
et aialia infirma vel vulnerata zc. **Nota**
ptra hoies: qd aialia irōnabilia p sanita-
te recurrebāt ad ipsum: z vos ad diuinos
z sortilegos. z sic ad diabolu zc. **Dicit de**
pute nois **Jeus.** **Domies** z iumēti sal-
dñe zc. **Et ido** **Dauid.** **Brūs** vir cui? est
nomē dñi spes eius: z nō respe. in vanita-
z insa. fallas. **Dico** quarto zc. acerbi-
tas dolorosa. i. mltor. tormētōz: qd innu-
itur cū dī. **In terra.** qd de deserto ducit? fu-
it ad terrā suā vt ibi coronā martyrii adq-
reret. Coronās cordabit te tribulatiōe: qd
si pilā mitteret i terrā. **Et. xxi.** **Nota.** Qua
si pilā voluerit se de tormēto ad tormen-
tū. **Dic** martyriū eius: z quō apparuit sibi
bi chīs dices qd offerret sibi sacrificium.
Nota qd qd tormēta qd dedit sibi pñes. Pri-
mū: qd fecit eū fustibz cedi. Scdm incar-
ceratio sine cibo et potu. sed pforabat ab
angelis zc. **Et etiā** a muliere cui fecerat
a lupo porcū restitui zc. **Tertiū** fuit ecu-
leus in quo fuit positus nudus: z ferris
pectinibz dilaniatus zc. **sed** dicebat. Non
sunt pigne passi. hu. epis zc. **Quartū**
tormētū: qd itoz redactus fuit in carce-
rē zc. **Dic** de septē mulieribz colligentibz
sanguine suū. pñe qd fuerūt capite trūcate.
Quintū tormētū qd missus est in lacu zc.
Dico qnto zc. felicitas glōsa: cum dī
mortuū. Nullū em tormētū facit marty-
rem glōsūz nisi mors. **Ido** **Dauid.** Pie-
tiosa in ppectu dñi: mors scōp eius zc.
Dic eius mortē zc. **Nota** moraliter cum
quāra pnia sancti z amici dei habuerunt
paradysum: et nos credimus sine peniten-

cia intrare. **Dico** vobis. Nū pñiam egerit
tis omnes simul pbitis. **Luc. xxi.** **Ido**
pñiam agite: appropinquabit em regnū
celoz. **Hat. x.**

In festo beate Agathe. Sermo. xxiii.

Similis ē ho-

Similis patrifamilias. **Hat. xii.**
Thema sic intelligo. brā Agat-
tha est filis hoi zc. **Iste** paterfa. est chīs.
Patre nolite vocare vobis sup terrā. vñ
est em pater vester. s. vniuersalis qd in celis
est. **Hat. xxi.** **Pater** em dicit mults mor-
dis: iuxta illd **Beccūm.** **Est** pater hic cu-
ra/pater est alius genitura. **Est** pater eta-
te pater ille vocat bonore. **Ad** sumū regē
facit ipa creatio patre. **Haber** aut pat hic
tres familias. **Unā** in celo p glām. aliā
in inferno p iustitiā. **Tertiā** in hoc mun-
do p misericordiam. **Nota** qd in scriptura inue-
niunt tres similitudines inter deū et hoīem.
Prima est p essentialē seu substantiālē cre-
ationē. **Secda** p humanalē incarnationē.
Tertiā est p virtualē imitationē. **Per** pñ-
mā similitudinē gliber homo est ad similitudi-
nez dei. **Per** scdām. deus est filius culibet
hoī. **Per** tertiā soli pñuoli z sapiētes sunt
fīles deo. **Per** pñā similitudinē hō facit? est
ad imaginē dei. z sic de? est vnus in essen-
tia z trinus in psonis: sic ania est vna in
essentia z trina in potētis zc. **Faciamus**
hoīem ad imāz. z limi. nām. **Gen. j.** **Est**
verbū patris ad filiūz spm. cm: nō ad sei-
metipm vt reprobamur i pñlio **Similis**
celebrato: nec ad angelos vt iudei dicit:
qd nulla creatura coopari pōr deo in crea-
tiōe. **Ira** tamē similitudo non fuit cit ad sa-
lutē: qd oēs etiā hoies pñores z pagani
z iudei habēt istam similitudinē. imo valde
dānabile ē inqñare istā similitudinē luto lu-
xurie: vl igne auaritie zc. **sicut** de imāz
ne crucificti: vel pñis pieeta ab aliq in
luti. rāto pñis quāto excellētior est ania
q imago argētea vl aurea. **Primo** qdem
rōne materie: qd nulla materia est ita pñi-
osa sicut ania huana: nō solū cozpoz infey-
rior sz etiā cozpoz celestīū. **Hat. xxi.**
Quid em pñit hoi i lueret vñ. mū. ante